

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 juli 2018 met nummer RvVb/A/1718/1110
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0463/A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente NIEUWERKERKEN vertegenwoordigd door advocaat Mario DEKETELAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG vertegenwoordigd door de heer Tom LOOSE
Tussenkomenende partij	de heer Daniël SAELS vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 maart 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 januari 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 1 april 2014 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het regulariseren en ombouwen van een kalverstal tot kippenstal en het bouwen van een technisch lokaal en de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor wat betreft de overkapping met verharding op een perceel gelegen te 3850 Nieuwerkerken, Krommenhofstraat z/n, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, Nummers 118Y en 118Z.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 15 mei 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 25 juli 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota

in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 26 juni 2018.

Advocaat Mario DEKETELAERE voert het woord voor de verzoekende partij.

De heer Tom LOOSE voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Joris GEBRUERS loco advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 3 december 2013 bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “regulariseren en ombouwen van een kalverstal tot kippenstal en het bouwen van een technisch lokaal en een afdak” op een perceel gelegen te 3850 Nieuwerkerken, Krommenhofstraat z/n.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Hasselt-Genk’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 april 1979 in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 december 2013 tot en met 16 januari 2014, worden 40 bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 18 december 2013 gunstig.

De brandweer van Sint-Truiden adviseert op 21 december 2013 gunstig.

De Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid adviseert op 6 januari 2014 gunstig.

Infrax adviseert op 20 januari 2014 gunstig.

De verzoekende partij stelt op 1 april 2014 vast dat de aanvraag stilzwijgend is geweigerd.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 14 april 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 juni 2014 gedeeltelijk voorlopig ongunstig, gedeeltelijk ongunstig en gedeeltelijk zonder voorwerp. Hij adviseert:

“ ...

De aanvraag betreft het terug in gebruik nemen van een in 1994 hoofdzakelijke vergunde stal, het wijzigen van het gebruik van deze stal van kalverstal naar kippenstal en het beperkt uitbreiden ervan.

De bestaande stal is hoofdzakelijk vergund, ook wat de functie betreft.

De aanvraag voorziet geen vergunningsplichtige wijziging van de hoofdfunctie, de hoofdfunctie blijft landbouw in de ruime zin (4° functiecategorie volgens artikel 2.§ 1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen).

De vergunning van 1994 laat het gebruik als kippenstal toe, de aanvraag is zonder voorwerp voor wat betreft de stedenbouwkundig niet-vergunningsplichtige gebruikswijziging.

Er dient hierbij evenwel opgemerkt te worden dat de vergunde mestkelder enkel gebruikt kan worden volgens de verleende vergunning nl. in functie van het exploiteren van de stal en niet in functie van mestopslag voor derden.

In het gunstig landbouwadvis wordt gesteld dat het aangevraagde bouwtechnisch overeenstemt met wat voor de opgegeven bestemming en gebruik gangbaar is, dat de afwijkende bouwbreedte, de luchtkoker, het technisch en stooklokaal aanvaard kunnen worden als uitbreiding van de vergunde stal en dat de noodzaak voor het bijkomend afdak betwist wordt.

De constructies integreren zich door hun zone-eigenbestemming (landbouwgebouwen), beperkte hoogte van het hoofdvolume / stal (kroonlijsthoogte: 2m50 en nokhoogte: 6m10) en het gepast materiaalgebruik (dakbedekking in grijze golfplaten en nieuwe gevelbekleding in donkergrijze metaalplaten) goed in de bestaande omgeving.

Het regulariseren van de afmeting van de stal, de uitbreiding van de bestaande constructie en het rooien van de canadapopulier zijn te verantwoorden in functie van het uitoefenen van de vergunde agrarische functie volgens de hedendaagse milieu- en gezondheidsnormen.

De tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren met betrekking de onverenigbaarheid van het aangevraagde met het op korte afstand (tot 100m) gelegen woongebied met landelijk karakter kunnen vanuit ruimtelijk oogpunt niet bijgetreden worden.

Voor intensieve veeteelt (waaronder veehouderij en kippenhouderij) gelden afstandsregels ten aanzien van woongebied en woonuitbreidingsgebied, deze afstandsregels gelden echter niet ten aanzien van het woongebied met een landelijk karakter, waar volgens de gewestplanvoorschriften de agrarische- en woonfunctie op gelijke voet staan.

De nabijheid van het woongebied met een landelijk karakter vormt op zich geen grond waarop voorliggende stedenbouwkundige aanvraag geweigerd kan worden.

De tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren van milieutechnische aard (stofhinder, geurhinder, geluidhinder, ...) vormen geen grond waarop voorliggende stedenbouwkundige vergunning geweigerd kan worden.

De milieuaspecten dienen verder beoordeeld te worden aan de hand van het milieuvergunningsdossier.

Overeenkomstig artikel 4.5.1. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke wordt een stedenbouwkundige vergunning voor de inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege.

De tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren met betrekking tot onaanvaardbare mobiliteitsimpact ten gevolge van de exploitatie van de kippenstal kunnen niet bijgetreden

worden.

Uit bijlage E10 'Beschrijving van de transportorganisatie' van het milieuvergunningdossier blijkt dat de te verwachten mobiliteitsimpact voor het aanvoeren van voeder, laden- en lossen van dieren, mestafvoer, levering van mazout, afvoer van krenge, levering van strooisel en levering van hout voor de kachel circa 133 vrachten op jaarbasis zijn of circa 3 vrachten per week.

Deze te verwachten mobiliteitsimpact is niet abnormaal in functie van de exploitatie van het agrarisch gebied en zijn niet te beoordelen als abnormale hinder voor de woonzone met landelijke karakter waar de agrarische functie op gelijke voet staat met de woonfunctie. De in het milieuvergunningdossier voorziene vrachten voor het aanvoeren van mest van derden zijn niet in functie van de exploitatie van de kippenstal en kunnen niet verantwoord worden, ze kunnen vermeden worden door aan de vergunning de voorwaarde te verbinden dat de vergunde mestkelder enkel gebruikt mag worden volgens de verleende vergunning nl. in functie van veeteelt in de stal en niet in functie van mestopslag voor derden.

Het tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaar met betrekking tot mogelijke hinder door het onbeheerd uitbaten van een kippenstal (eigenaar woont in Halen) wordt niet bijgetreden, een eventueel slecht beheer van de stal is een zaak van goed nabuurschap en vormt geen grond waarop voorliggende vergunning geweigerd kan worden. Uit het landbouwadvies blijkt niet dat een bedrijfswoning vereist is voor de exploitatie van de stal.

Het tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaar met betrekking tot de brandveiligheid kan niet worden bijgetreden;

De aanvraag werd onderzocht door de Gewestelijke brandweer Sint-Truiden. In het brandweeraadvies van 21 december 2013 wordt opgelegd dat de inrichting uitgerust dient te worden met oa. een branddetectie-installatie en warmteafvoerinstallatie (RWA). De aanvraag is verenigbaar met de brandveiligheid voor zover de voorwaarde aan de vergunning verbonden wordt dat het brandweeraadvies van de Gewestelijke brandweer Sint-Truiden van 21 december 2013 strikt te volgen is.

De afdeling adviseert de aanvraag:

- *(voorlopig) ongunstig voor het regulariseren van de afmeting van de hoofdzakelijk vergunde stal en het uitbreiden van deze stal met een uitlaatkoker, 3 silo's, een technisch lokaal en verharding, dit betekent dat een vergunning slechts overwogen kan worden na het bijbrengen van de m.e.r.-screeningsnota en onder de voorwaarde dat:*
 - *de vergunde mestkelder enkel gebruikt wordt volgens de verleende vergunning nl. in functie van veeteelt in de stal en niet in functie van mestopslag voor derden,*
 - *het brandweeraadvies van de Gewestelijke brandweer Sint-Truiden van 21 december 2013 strikt gevolgd wordt.*
- *ongunstig voor het afdak en de verharding ter plaatsen van het afdak,*
- *zonder voorwerp voor de gebruikswijziging van kalverenstal naar kippenstal.*

...

Na de hoorzitting van 17 juni 2014 beslist de verwerende partij op 18 juni 2014 om de beslissing uit te stellen tot na de beslissing van de provinciale milieucommissie (hierna de PMVC).

Op 3 juli 2014 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het volgende:

“ ...

Hierbij vindt u het goedgekeurd deelverslag van de PMVC van 11 juni 2014.

Kort samengevat stelt het verslag dat de leden van de PMVC het er unaniem over eens zijn dat het dossier vanuit milieutechnisch oogpunt gunstig wordt beoordeeld en dat het vervoers- of mobiliteitsaspect in de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld dient te worden.

Het advies van de PMVC is unaniem gunstig voor 20 jaar.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt is de te verwachten mobiliteitsimpact voor het exploiteren van de kippenstal (133 per jaar of circa 3 vrachten per week) te beoordelen als eigen aan de exploitatie van het agrarisch gebied en niet als abnormaal hinderlijk voor de woonzone met een landelijk karakter waar de agrarische functie op gelijke voet staat met de woonfunctie.

Bijkomende vrachten voor aan- en afvoer van mest afkomstig van derden (90 vrachten per jaar) kunnen niet worden aanvaard.

De aanvraag werd ongunstig geadviseerd omwille van de onvolledigheid van het aanvraagdossier voor wat betreft de vereiste m.e.r.-screeningsnota.

Er werd aan de aanvrager gevraagd deze nota toe te voegen aan het dossier.

VOORSTEL

Het voorstel om na ontvangst van de ontbrekende m.e.r.-screeningsnota de vergunning deels te verlenen voor:

- het regulariseren van de afmetingen van de hoofdzakelijk vergunde stal,*
- het uitbreiden van deze stal met een uitlaatkoker, 3 silo's, een technisch lokaal en verharding, onder de voorwaarde dat:*
- de kelder niet gebruikt wordt voor mestopslag,*
- het brandweeradvis van de Gewestelijke brandweer Sint-Truiden van 21 december 2013 strikt gevolgd wordt;*

en de vergunning te weigeren voor het bijkomend afdak en de verharding ter plaatse van het afdak (waarvoor het vereiste gunstig landbouwadvies ontbreekt).

...”

Op een voor de Raad onbekende datum legt de tussenkomende partij de project-m.e.r.-screeningsnota neer.

Op 17 juli 2014 verklaart de verwerende partij het beroep ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Overwegende dat het agrarisch gebied waarin het perceel gelegen is op Vlaams Niveau niet herbevestigd werd;

dat volgens het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de gewenste structuur voor het gebied aaneengesloten landbouwgebied van minstens provinciaal belang met toeristisch-recreatief medegebruik van de Krommenhofstraat als wandelpad en te vervolledigen deel van het fietsroutenetwerk is (GRSP, kaarten 38, 62 en 65).

Overwegende dat de aanvraag betreft het terug in gebruik nemen van een in 1994 hoofdzakelijke vergunde stal, het wijzigen van het gebruik van deze stal van kalverstal naar kippenstal en het beperkt uitbreiden ervan;

dat de bestaande stal hoofdzakelijk vergund is, ook wat de functie betreft; dat de aanvraag geen vergunningsplichtige wijziging van de hoofdfunctie voorziet; dat de hoofdfunctie landbouw in de ruime zin blijft (4° functiecategorie volgens artikel 2.§ 1. van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen);
dat de vergunning van 1994 het gebruik als kippenstal toelaat; dat de aanvraag zonder voorwerp is voor wat betreft de stedenbouwkundig niet-vergunningsplichtige gebruikswijziging;
dat er hierbij evenwel opgemerkt dient te worden dat de vergunde mestkelder enkel gebruikt kan worden volgens de verleende vergunning nl. in functie van het exploiteren van de stal en niet in functie van mestopslag voor derden;

Overwegende dat in het gunstig landbouwadvies gesteld wordt dat het aangevraagde bouwtechnisch overeenstemt met wat voor de opgegeven bestemming en gebruik gangbaar is; dat de afwijkende bouwbreedte, de luchtkoker, het technisch en stooklokaal aanvaard kunnen worden als uitbreiding van de vergunde stal en dat de noodzaak voor het bijkomend afdak betwist wordt;
dat de constructies zich door hun zone-eigen bestemming (landbouwgebouwen), beperkte hoogte van het hoofdvolume / stal (kroonlijsthoogte: 2m50 en nokhoogte: 6m10) en het gepast materiaalgebruik (dakbedekking in grijze golfplaten en nieuwe gevelbekleding in donkergrijze metaalplaten) goed integreren in de bestaande omgeving;
dat het regulariseren van de afmeting van de stal, de uitbreiding van de bestaande constructie en het rooien van de canadapopulier te verantwoorden zijn in functie van het uitoefenen van de vergunde agrarische functie volgens de hedendaagse milieu- en gezondheidsnormen;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren met betrekking de onverenigbaarheid van het aangevraagde met het op korte afstand (tot 100m) gelegen woongebied met landelijk karakter vanuit ruimtelijk oogpunt niet bijgetreden kunnen worden;
dat voor intensieve veeteelt (waaronder veehouderij en kippenhouderij) afstandsregels gelden ten aanzien van woongebied en woonuitbreidingsgebied; dat deze afstandsregels echter niet gelden ten aanzien van het woongebied met een landelijk karakter, waar volgens de gewestplanvoorschriften de agrarische- en woonfunctie op gelijke voet staan;
dat de nabijheid van het woongebied met een landelijk karakter op zich geen grond vormt waarop voorliggende stedenbouwkundige aanvraag geweigerd kan worden;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren van milieutechnische aard (stofhinder, geurhinder, geluidhinder, ...) geen grond vormen waarop voorliggende stedenbouwkundige vergunning geweigerd kan worden;
dat de milieuaspecten verder beoordeeld dienen te worden aan de hand van het milieuvergunningsdossier; dat overeenkomstig artikel 4.5.1. §2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke een stedenbouwkundige vergunning voor de inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, geschorst wordt zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
dat wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek geuite bezwaren met betrekking tot

onaanvaardbare mobiliteitsimpact ten gevolge van de exploitatie van de kippenstal niet bijgetreden kunnen worden;

dat uit bijlage E10 'Beschrijving van de transportorganisatie' van het milieuvergunningdossier blijkt dat de te verwachten mobiliteitsimpact voor het aanvoeren van voeder, laden- en lossen van dieren, mestafvoer, levering van mazout, afvoer van krenge, levering van strooisel en levering van hout voor de kachel circa 133 vrachten op jaarbasis zijn of circa 3 vrachten per week;

dat anderzijds de in het milieuvergunningdossier voorziene vrachten voor het aanvoeren van mest van derden niet in functie van de exploitatie van de kippenstal zijn en niet verantwoord kunnen worden; dat om sanitaire redenen dergelijk bijkomend gebruik van het erf niet kan worden toegestaan;

Overwegende dat het ontwerp onvolledig is wat betreft de afwerking en uitvoering van de bodem (vloer) van de stal, dat het wijzigen van het gebruik van rundveeststal naar kippenstal een totaal andere uitvoering vergt;

...

De tussenkomen partij stelt tegen deze beslissing beroep tot vernietiging in. De Raad vernietigt bij arrest van 13 september 2016 met nummer RvVb/A/1617/1194 de beslissing van de verwerende partij van 17 juli 2014.

De verwerende partij herneemt het administratief beroep van de tussenkomen partij met een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 1 december 2016. Hij adviseert om het administratief beroep deels in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning deels te verlenen.

Na de hoorzitting van 6 december 2016 beslist de verwerende partij op 18 januari 2017 het administratief beroep deels in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden voor het regulariseren en ombouwen van kalverstal tot kippenstal en de bouw van een technisch lokaal, en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren voor wat betreft de overkapping met verharding aan de straatkant. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

Mer

Volgens bijlage III, 1, e) van het MER-besluit (2004) moet voor het intensief veeteeltbedrijf een project-m.e.r.-screeningnota worden opgesteld.

Volgens artikel 16, 7°, a) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning dient het dossier voor de aanvraag die onderworpen is aan een milieueffectrapportage, een van de volgende documenten te bevatten:

- a) een milieueffectrapport dat behandeld is conform de door de Vlaamse Regering vastgestelde regels en waarvan de inhoud beantwoordt aan de door de Vlaamse Regering ter zake gestelde eisen;*

- b) het verzoek tot ontheffing van de milieueffectrapportage, behandeld conform de vastgestelde regels, en vergezeld van de goedkeuring ervan;*

- c) een project-m.e.r.-screeningsnota, waarvan de inhoud beantwoordt aan de door de Vlaamse Regering ter zake gestelde eisen;*

Het vereiste rapport / ontheffing ervan / nota ontbreekt in voorliggend, door het college van burgemeester en schepenen volledig verklaarde, bouwdoossier.

(...)

Overwegende dat op datum van 17 juli 2014 de milieuvergunning door de deputatie geweigerd werd aan de heer Daniël Saels voor het exploiteren van een pluimveehouderij in een bestaande stal (voorheen vergund op naam van Limborgs Gert voor het exploiteren van 600 stuks rundvee en de opslag van 1.300 m3 dierlijke mest);

Overwegende dat, tegen deze weigeringsbeslissing voor een milieuvergunning, beroep werd ingesteld bij de Minister die op datum van 9 januari 2015 besloot:

(...)

Overwegende dat tegen deze beslissing d.d. 9 januari 2015 van de Minister op datum van 16 maart 2015 beroep werd ingesteld bij de Raad van State door de gemeente Nieuwerkerken; dat momenteel de procedure m.b.t. de milieuvergunning hangende is bij de Raad van State;

Overwegende dat op datum van 30 november 2016 de locatie bezocht werd waarbij onder andere aandacht werd besteed aan de afwerking van de vloer van het achtergelegen deel van de stal, d.i. dus gelijkvloers, en waarbij werd vastgesteld dat het hier een betonnen vloer betreft waarin zich een kleine opening bevindt; dat deze opening zich in het midden van de ruimte tussen de beide zijgevels en op ongeveer 1 meter van de achtergevel bevindt;

Overwegende dat, gelet op het eerder geformuleerde voorstel van de PSA, het vernietigingsarrest van de RvVb en daarnaast, in ondergeschikte orde, de milieuvergunning die door de Minister werd verleend (die weliswaar nog hangende is bij de Raad van State), de deputatie zich aansluit bij de geactualiseerde herneming van het voorstel van de PSA, zoals dit in eerste instantie werd geformuleerd op datum van 3 juli 2014;

Overwegende dat hierbij wél opgemerkt dient te worden dat een stedenbouwkundige vergunning wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend, conform art. 4.5.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

(...)

Overwegende dat de gevraagde overkapping (24x5m, met bijhorende betonverharding), die zich aan de straatkant bevindt vóór en in het verlengde van het stooklokaal, niet in zijn totaliteit voor een vergunning in aanmerking komt; dat om bedrijfstechnische redenen enkel een vergunning kan worden toegestaan voor een overkapping (met betonverharding), in het verlengde van het stooklokaal, over een lengte van 8 meter;

Overwegende dat, gezien het feit dat er nog geen finale uitspraak is over de milieuvergunning, het aangewezen lijkt dat de voorwaarde m.b.t. het verbod voor een mestkelder behouden blijft; dat indien aanvrager geen intenties heeft voor een mestkelder, zoals ook mondeling werd meegedeeld tijdens het plaatsbezoek, hij dan ook niet benadeeld zal kunnen worden door deze voorwaarde;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder de voorwaarden dat:

-de kelder niet gebruikt wordt voor mestopslag,

-het brandweeraadvies van de gewestelijke brandweer Sint-Truiden van 21 december 2013 strikt gevolgd wordt;

dat de stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt voor de overkapping met verharding aan de straatkant

over een lengte van 16 m;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt bij de omschrijving van haar belang dat zij optreedt in haar hoedanigheid van bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. Zij heeft de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag stilzwijgend geweigerd op 1 april 2014. Zij meldt ook dat zij vernietigingsberoep heeft ingesteld bij de Raad van State tegen de door de minister verleende milieuvergunning voor het uitbaten van een pluimveehouderij in de betreffende stal. Ook stelt zij dat zij de visie van de beleids- en beheerscyclus (BBC) heeft onderschreven, waarvan de doelstelling luidt *“We bewaren het eigentijdse groene karakter van Nieuwerkerken met voldoende aandacht voor veiligheid en leefbaarheid”* en licht zij de actieplannen inzake duurzaamheid toe.

2.

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partij. Zij stelt dat de verzoekende partij de aanvraag stilzwijgend heeft geweigerd. Zij argumenteert onder verwijzing naar de memorie van toelichting dat de verzoekende partij de vergunningsaanvraag niet heeft beoordeeld als vergunningverlenend bestuursorgaan. De verzoekende partij kan volgens haar derhalve niet beschouwd worden als een *‘bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan’*.

3.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat haar belang decretaal erkend is. Daarnaast herhaalt zij haar betoog zoals uiteengezet in het verzoekschrift waaraan zij toevoegt dat haar annulatieberoep bij de Raad van State ongegrond werd verklaard.

4.

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog dat de repliek van de verzoekende partij in haar wederantwoordnota geen verband houdt met de hoedanigheid van een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij is een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en beschikt overeenkomstig artikel 4.8.11, §1, 2° VCRO over het vereiste belang.

Het gegeven dat de verzoekende partij de stedenbouwkundige aanvraag in eerste administratieve aanleg stilzwijgend heeft geweigerd, doet hieraan geen afbreuk. De verzoekende partij is overeenkomstig de VCRO van rechtswege belanghebbende.

De door de verzoekende partij geciteerde overwegingen uit de memorie van toelichting sluiten overigens niet uit dat een vergunningverlenend bestuursorgaan dat de aanvraag stilzwijgend heeft geweigerd een annulatieberoep bij de Raad kan aanhangig maken, nu blijkt dat de weigeringsbeslissing in kwestie hervormd werd door de bestreden beslissing van de verwerende partij waarbij de stedenbouwkundige vergunning werd verleend.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.14/1 VCRO, artikel 4.3.3, §2 DABM, artikel 16,7° van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: besluit Dossiersamenstelling), van de regels van het openbaar onderzoek (artikel 4.7.15 VCRO) en van de schending van de wettelijke motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen dat de aanvrager geen project-m.e.r.-screeningsnota heeft toegevoegd aan haar aanvraagdossier hoewel in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt vermeld dat dit noodzakelijk was. Het aanvraagdossier dat in openbaar onderzoek werd gelegd, omvatte geen voorgeschreven m.e.r.-screeningsnota waardoor belanghebbenden en bezwaarindieners zich niet volledig hebben konden vergewissen van de milieu-impact van het project. De bestreden beslissing bevat evenmin een beoordeling van de te verwachten milieueffecten.

2.

De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel aangezien zij zelf in eerste administratieve aanleg het ontbreken van de project-m.e.r.-screeningsnota niet heeft opgemerkt. De aanvraag werd ontvankelijk en volledig verklaard door de verzoekende partij. De verwerende partij argumenteert dat de verzoekende partij de volledig verklaarde aanvraag aan een openbaar onderzoek heeft onderworpen.

Verder wijst de verwerende partij op het feit dat het dossier alsnog tijdens de administratieve beroepsprocedure werd vervolledigd met een project-m.e.r.-screeningsnota. In deze nota werd ook verwezen naar de in behandeling zijnde milieuvergunningsaanvraag waarbij ook een openbaar onderzoek werd gehouden. De verwerende partij heeft de milieuvergunningsaanvraag bij besluit van 17 juli 2014 geweigerd, maar deze beslissing werd ongedaan gemaakt in graad van administratief beroep bij ministerieel besluit van 9 januari 2015. Dat besluit hield volgens de verwerende partij rekening met de uitvoerige rapporten over mogelijke hinder.

3.

De tussenkomende partij stelt eveneens dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang bij het middel beschikt. De verzoekende partij heeft eerder de aanvraag ontvankelijk en volledig verklaard en wil daar nu op terugkomen.

Het besluit Dossiersamenstelling handelt over de plicht om een MER bij te brengen en niet om een screeningsnota toe te voegen bij de aanvraag. Zij stelt dat zij bij het indienen van de aanvraag heeft beroep gedaan op de diensten van een studiebureau. Zij brengt een bericht van dit studiebureau bij waaruit blijkt dat de screeningsnota wel degelijk deel uitmaakt van het aanvraagdossier.

De verzoekende partij heeft volgens de tussenkomende partij geen belang bij de ingeroepen schending van artikel 4.7.15 VCRO. De verzoekende partij had die kritiek kunnen uiten tijdens de volledigheidverklaring. Ook kan de verzoekende partij zich als vergunningverlenend bestuursorgaan niet beklagen over het feit dat zij niet in de mogelijkheid was om bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek.

Tot slot stelt de tussenkomende partij dat het middel onontvankelijk is aangezien het middel neerkomt op een *actio popularis*. De verzoekende partij komt niet op voor eigen belang, maar voor dat van niet nader genoemde inwoners die geen kennis hadden kunnen nemen van de screeningsnota.

4.

De verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij dit middel wel degelijk kan inroepen niettegenstaande het feit dat zij de vergunningsaanvraag ontvankelijk en volledig heeft verklaard in eerste administratieve aanleg. De beoordeling van de milieu-effecten moet immers blijken uit de beslissing van de vergunningverlener. De verwerende partij kan zich aldus niet verschuilen achter de beslissing genomen in eerste administratieve aanleg.

5.

De verwerende partij dient geen laatste nota in.

6.

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting dat geen antwoord wordt gegeven op het bijgebrachte bericht van het door haar aangestelde studiebureau dat de screeningsnota wel deel uitmaakt van de aanvraag, noch wordt de exceptie van onontvankelijkheid van het middel beantwoord.

Zij merkt op dat de Raad van State het beroep tegen de milieuvergunning ingediend door de gemeente Nieuwerkerken heeft verworpen bij arrest van 30 november 2017

Beoordeling door de Raad

1.

In toepassing van artikel 4.7.14 VCRO:

- is een vergunningsaanvraag *“ontvankelijk en volledig indien voldaan is aan alle voorwaarden, vermeld in artikel 4.7.13, en de dossiergegevens een onderzoek ten gronde toelaten”*;
- wordt het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of zijn gemachtigde binnen een ordeterminen aan de aanvrager verstuurd, en
- geldt het verdere verloop van de procedure in eerste aanleg en de *beroepsprocedure “alleen ten aanzien van ontvankelijke en volledige aanvragen”*.

De decreetgever heeft aldus bepaald dat in de reguliere administratieve procedure in eerste aanleg *“men een dossier kan afwijzen indien het ofwel onvolledig is, ofwel geen onderzoek ten gronde toelaat”* (memorie van toelichting VI. Parl. 2008-09, stuk nr. 2011/1, 179).

Artikel 4.7.13, tweede lid VCRO bepaalt dat de Vlaamse regering de nadere regelen bepaalt omtrent de opbouw van het aanvraagdossier. Artikel 16, 7° besluit Dossiersamenstelling vereist dat, indien de aanvraag onderworpen is een milieueffectrapportage, aan het dossier van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning een van de volgende documenten moet worden gevoegd:

“ ...

c) een *project-m.e.r.-screeningsnota*, waarvan de inhoud beantwoordt aan de door de Vlaamse Regering ter zake gestelde eisen;”

Luidens de toepasselijke versie van artikel 4.7.21 VCRO behandelt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid.

De Raad van State heeft in zijn arrest met nummer 239.822 van 9 november 2017 hierover et volgende gesteld:

“De decreetgever sluit met deze regeling uitdrukkelijk aan bij de rechtspraak van de Raad van State waarin wordt gesteld “dat ingevolge de ruimtelijkeordeningsdecreetgeving ‘de beslissing over de bouwaanvraag in de eerste plaats is opgedragen aan de gemeenteoverheid; dat buiten het [...] geval waarin het college van burgemeester en schepenen verzuimd heeft zich binnen de in deze bepaling gestelde termijn over de vergunningsaanvraag uit te spreken, (eigen onderlijning door de Raad) geen andere overheid over de vergunningsaanvraag kan beschikken zonder dat eerst de gemeente erover uitspraak heeft gedaan; dat daaruit volgt dat, ingeval er zoals te dezen wijzigingen aan de oorspronkelijk aan het college van burgemeester en schepenen voorgelegde bouwaanvraag worden aangebracht nadat beroep werd ingesteld [...], die door de tussenkomende partij als essentieel worden aangemerkt, naargelang het geval, de bestendige deputatie en/of de Vlaamse regering zich over de aldus gewijzigde aanvraag niet vermogen uit te spreken”(memorie van toelichting VI. Parl. 2008-09, stuk nr. 2011/1, 183).”

Uit wat voorafgaat volgt dat:

- de bevoegdheid om zich over een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag uit te spreken in de eerste plaats aan het college van burgemeester en schepenen toekomt;
- de deputatie in de reguliere administratieve procedure in beroep niet over de vergunningsaanvraag kan beschikken die slechts voor het eerst in de administratieve beroepsfase zou voldoen aan de in artikel 4.7.13 VCRO bedoelde nadere regelen inzake de opbouw van het aanvraagdossier, zonder dat eerst het college van burgemeester en schepenen erover uitspraak heeft gedaan, tenzij waarin het college van burgemeester en schepenen verzuimd heeft zich binnen de in deze bepaling gestelde termijn over de vergunningsaanvraag uit te spreken.

In casu staat vast dat de verzoekende partij geen uitspraak heeft gedaan binnen de decretale termijn, zodat zij haar recht heeft verzuimd om zich te beroepen op een gebrekkige dossiersamenstelling om zodoende zichzelf alsnog het recht te verschaffen een tweede termijn te verkrijgen.

Het komt de verzoekende partij evenmin toe de schending van de regelgeving van het openbaar onderzoek aan te vechten, in de mate dat derden mogelijk bezwaar hadden kunnen aantekenen, waarover zij zich had moeten kunnen uitspreken, nu blijkt dat tijdens het openbaar onderzoek veertig bezwaarschriften werden ingediend en de verzoekende partij de beslissingstermijn heeft laten voorbijgaan en aldus zelf verzuimd heeft uitspraak heeft gedaan over de ingediende

bezwaren. De verzoekende partij toont overigens evenmin aan in welke mate zij als college van burgemeester en schepenen zelf rechtmatig zou kunnen opkomen ter verdediging van de belangen van derden.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1° b) en 4.3.1, §2 VCRO en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij stelt dat de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk werd beoordeeld en geen enkele toets werd uitgevoerd met betrekking tot de in de omgeving bestaande toestand, *in casu* de mobiliteitsimpact van het aangevraagde. De verzoekende partij merkt op dat de verwerende partij in het kader van de vorige procedure voor de Raad de mobiliteitsimpact als een weigeringsgrond had aangevoerd in haar antwoordnota. Zij verwijst tevens naar de op dat punt ingediende bezwaren met name de inplanting op geringe afstand van een dichtbevolkt woongebied. De exploitatie betekent volgens haar een reële overlast, gezien het bedrijf gelegen is in een doodlopende straat, niet geschikt voor zwaar transport, enkel bereikbaar door een woonzone. Aan de overzijde en in de directe omgeving zijn woningen gelegen in waardevol agrarisch gebied en agrarisch gebied.

De verzoekende partij stelt verder dat de hinderaspecten inzonderheid de milieuaspecten, niet zijn beoordeeld en werden doorgeschoven naar het onderzoek van de milieuvergunningaanvraag. Volgens de verzoekende partij bestaat er tenslotte geen veralgemeende hogere tolerantiedrempel voor omwonenden. Omwonende inwoners dienen zich niet noodzakelijk te verwachten aan de inplanting in hun onmiddellijke nabijheid van een grootschalig pluimveebedrijf.

2.

De tussenkomende partij antwoordt dat het bedrijf gelegen is binnen de daartoe geëigende zone (agrarisch gebied). Het woongebied waaraan de verzoekende partij refereert, is volledig omsloten door een groot agrarisch gebied. Terzake geldt een hogere tolerantiedrempel.

De tussenkomende partij merkt bovendien op dat dat het geen nieuwe inrichting betreft, maar een weder ingebruikname van een bestaande stal met functiewijziging van kalverstal naar kippenstal met slechts een beperkte uitbreiding.

Zij betoogt dat de bestreden beslissing alle relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening afdoende heeft beoordeeld.

3.

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota in essentie haar vorig betoog.

4.

De tussenkomende partij verwijst 2017 in haar laatste schriftelijke uiteenzetting nog naar het arrest van de Raad van State met nummer 240.033 van 30 november 2017 en de aldaar afdoende bevonden beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Beoordeling door de Raad

1.

De vergunningverlenende overheid moet de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening beoordelen aan de hand van de in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO vermelde relevant geachte criteria, die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO. De verzoekende partij levert in de eerste plaats kritiek op de beoordeling van de mobiliteitsimpact, vooral ten aanzien van de omliggende woningen in waardevol agrarisch gebied en woongebied met landelijk karakter.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt daarbij over een discretionaire bevoegdheid en de Raad kan, noch mag, zijn beoordeling met betrekking tot de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

De Raad stelt vooreerst vast het aangevraagde zich volledig bevindt binnen agrarisch gebied en zich bijgevolg situeert binnen de geëigende bestemmingszone. In de toelichting van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen wordt uiteengezet waarom de afstandsregels in het agrarisch gebied die een intensief veeteeltbedrijf moet in acht nemen overeenkomstig artikel 11 van het Inrichtingsbesluit niet gelden wanneer het aanpalend woongebied een woongebied met landelijk karakter is. In deze gebieden staat de woon- en de landbouwfunctie op gelijke voet. Beide bestemmingen maken de hoofdbestemming van het gebied uit. Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en de inpasbaarheid van een agrarisch bedrijf in de omgeving mag het vergunningverlenend bestuursorgaan ten aanzien van mogelijke hinderaspecten eigen aan een agrarisch bedrijf er terecht van uitgaan dat van de bewoners woningen in een aanpalend woongebied met landelijk karakter een redelijke mate van tolerantie mag verwacht worden. Vanuit ruimtelijk oogpunt kan bovendien niet ontkend worden dat er reeds een bestaande stal aanwezig is op de plaats waar de gevraagde inrichting wordt ingeplant. De verzoekende partij toont niet aan dat deze nieuwe stal zodanig zal afwijken van de reeds aanwezige stal, dat sprake zou zijn van een schending van de goede ruimtelijk ordening. In de bestreden beslissing wordt verder aangehaald dat de vrachten beperkt zijn tot ongeveer 3 per week, zodat niet blijkt dat de impact op de omliggende wegenis als abnormaal dient beschouwd te worden of zal zorgen voor niet te tolereren hinder, minstens maakt de verzoekende partij dit niet aannemelijk. Bovendien worden in de vergunningsbeslissing eventuele mesttransporten in functie van de opslag voor derden uitgesloten.

De verzoekende partij concretiseert evenmin de beweerde milieuhinder, waarvan zij stelt dat deze ten onrechte wordt afgeschoven naar het beoordelingskader van de milieuvergunning. Het komt de verzoekende partij vooreerst toe de beweerde hinder te betrekken op haar persoonlijk. De Raad stelt vooreerst vast dat de verwerende partij zich het gunstig landbouwadvies eigen maakt, waarin gesteld wordt dat de uitbreiding van de bestaande constructie te verantwoorden zijn volgens de hedendaagse milieu- en gezondheidsnormen. Bovendien is het in het licht van de koppelingsregel van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 niet kennelijk onredelijk de

specifieke aspecten van milieutechnische aard te beoordelen binnen de milieuvergunningsaanvraag. De Raad stelt tenslotte vast dat de milieuvergunning inmiddels definitief is verleend en het annulatieberoep van de verzoekende partij in dat verband door de Raad van State werd verworpen op 5 mei 2015.

De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van de verenigbaarheid van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing foutief dan wel kennelijk onredelijk is.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Daniël SAEELS is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt het beroep.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 juli 2018 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH